

תיר מאיתנו. זה לא הגיוני מה שהמפקד שלה אומר!

„אני מכירה את הבת שלי ויודעת שהיא לא היתה עושה דבר כזה. כל מי שהכיר אותה יגיד אותו דבר. היתה כאן הזנחה שגרמה לאסון הזה. מדוע לא מארגנים הסעות לחיילות היוצאות לחופשת שבת מהבסיס? היא היתה חדשה במקום ולא הכירה טוב את הסביבה. איך גתנים בכלל לחיילת לצאת לבר במקום כזה? אני לא יודעת מי הרג אותה. אבל אני בטוחה שזה לא היה קורה אילו היתה לה הסעה מהבסיס.“

המישפחה גם זועזעה מן העובדה של ביתה נשלח חוקר מצ"ח בדרגת רב"ט. שהיה ללא רכב. הוא עצמו הגיע בטרמי פים ובני-המישפחה נאלצו להסיעו למקור מות שונים. שהיו קשורים בחקירה. הכל מצביע על העובדה שהיתה כאן רשלנות. אמר האח יהושע. „אנחנו לא מוכנים לעבור על-כך כשתיקה. כל הסיפול ב"מיקרה פגע בנו מאוד.“

בני מישפחה זהבי הודיעו, כי הם ממ"תנים עתה לתוצאות החקירה. חשוב להם ביותר שיימצאו בגדיה ותיקה של צילה. העשויים אולי ללמד על מה שקרה. הם

היה חילוני, אולם לפתע חל בו שינוי, שהלך וגבר. בתמונה משמאל הוא נראה כאמצע תהליך החזרה בתשובה. כשלאשנו כבר כיפה. התמונה צולמה זמן-מה לפני שהוא וצילה נפרדו.

הנרצחת צילה זהבי בת ה-19 וחברה בני ועקניו בן ה-25, נפרדו מפני שבני חזר-בתשובה. בראשית חברותם הוא

במשך הזמן התחזקה בצילה ההכרה בתשיבות הדת והמסורת. תהליך זה התחזק ממשיכתה לעבר עולם האמונות. היא הירכתה לצייר, לכתוב שירים היתה בע"ל אישיות יוצרת. ביומנה כתבה: „אין החיים האמנותיים מתחילים אלא עם הדת. חווייה הדתית.“ כתוצאה ממסקנה זאת היא התחילה לחזור בתשובה בתהליך איטי ושקול. ליד גופתה נמצא קמיע קטן — תפילת הדרך בצירוף ברכת הרבי מלובא" ביץ, שהיה מגואל בדמה.

בתקופה האחרונה, לפני מותה, הירכתה צילה לדבר על נושאים דתיים. היא סיפרה לחבריה ולבני-המשפחה, כי עם שיחורה מהצבא ברצונה לנהל אורח חיים מסורתי. תוך הקפדה על לבוש צנוע. איינסייעה בשבת וקיום מצוות אח"ל. כשנעלמה, חיפשו אותה בני-המשפחה במוסדות תורניים, בתיקה ש"תתגלה שם.

בנעוריה היתה צילה חברה בתנועת השומר-הצעיר. מאוחר יותר היא סיפרה שהתנגדה לאידיאולוגיה הסוציאליסטית, ו"שהלכה לשם רק מפני שהיו לה חברים רבים בתנועה. בתקופת הבחירות האחרונות היא היתה פעילה נמרצת של תנועת התחיה. היא יצרה קשר עם מרכז התנועה. קיבלה הסברים על מצעה הדתי-לאומני והירכתה לעשות לו נפשות בקרב חבריה. לפני הנסיגה מסיני היא השתתפה בצעדת התנועה לעצירת הנסיגה.

צעירה

בעלת עקרונות

דמותה הדקיקה והשברירית של הצעירה היתה מוכרת באיזור גביר. ריה. כפי כולם סיפורים על טוב ליבה, נדיבותה ונכונותה לעזור לזולת. צילה סייעה את לימודיה בבית-הספר למנהל ומיסחר תלם בפתח-תיקה, ותיכ"ננה להמשיך ללמוד מישפטים אחרי שיח"רורה מהצבא.

חקירת הרצח הופקדה בידי צוות חקיר"רה מיוחד (צח"ם) במישטרת מרחב-ליכ"ש. שבראשו עומד פקד יעקב (אלברט) אבוקסיס. מפקד מישטרת שדרות. על ה"חקירה הוטל איפול כבד. עד עתה לא נראה כי החוקרים עלו על כיוון מוגדר, העשוי להצביע על המניע לרצח ולסייע באיתור הרוצח האכזרי.

מעשה הרצח מעורר מייד מחשבות על רצח החיילת ורד וינר, שגופתה נמצאה בסמוך לקיבוצה, מישר-הנגב, ואת רצח החיילת רחל הלר, שגופתה נמצאה באיזור קיסריה. אולם בשתי רציחות אלה קדמו לרצח מעשים מיניים. במיקרה הנוכחי מצביעים הממצאים על כך שצילה לא נאנסה. העובדה שהופשטה מבגדיה העל"יונים יכולה לנבוע מרצונו של הרצח"לשטש את זהותה, אך יכולים להיות לכך גם הסברים אחרים.

בדבר אחד זהות שלוש הרציחות לחל"ד טין: הן היו כולן אכזריות עד להחריד.

יוסי הימן

להתמודד עם בעיות. היא כינתה את מע"שיו של בני כ"ג'וק' שנכנס לו בראש. למרות דעותיה הנחרצות על מה שקרה לבני, לא היתה הצעירה רחוקה כלל מעולם היהדות והתורה. היא באה ממש"פחה מסורתית. המשתייכת להפועל המז"ח רח"י, וספגה בבית את רוח הדת. אולם דיעותיה היו מתונות. היא האמינה שניתן למצוא את שביל-הזהב בין הדת ובין המציאות של ימינו.

אחרי גיוסה. אחרי שסיימה את הקורס בחיל-המודיעין וקיבלה חופשה, בא החבר לביתה והתפתחה ביניהם שיחה ארוכה. באותה עת כבר היה בני מגודל פיאור ולבוש חליפה כהה. בעיקבות אותה שיחה הבינו השניים, כי היחסים ביניהם הס"תימו, והם נפרדו בצורה ידידותית. צילה לא ראתה בעין יפה את השינוי שחל בחברה. „אתה רק מנסה לברוח מן המציאות.“ אמרה לו, „זאת לא הדרך

תמונה אחרונה של החיילת ליד אוהל צבאי. צילה סירבה לשמוע לעצת חברה החוזר-בתשובה, ועמדה על דעתה להת"גייס. אולם אחרי-כך חל גם בה תהליך של חזרה בתשובה, אם כי מתון יותר.

האם ימימה זהבי טוענת שלא יתכן שבתה, שהתנגדה לנסיעה ב"טרמפיס, היתה עוזרת טרמפיס, במקום זה.

דורשים כי תוקם ועדת-חקירה. שתבדוק את הליקויים שנתגלו, ושוקלים פנייה לעורך-דין, על-מנת שייצג אותם.

אמנות

ומשיכה לדת

ילדה זהבי התגייסה לצבא לפני המישה חודשים. יש לה שתי אחיות וארבעה אחים. המישפחה, ששמה הקודם היה עזאני, היא ממוצא תימני ומתגוררת מזה שנים רבות בדירה צנועה בשכונת שעריה בפתח-תיקה. בנוסף ליהושע נמצא בצבא גם האח צדוק בן ה-20, המשרת בנח"ל מוצנח. האב, משה, שהוא שומר בבית-החולים השרון בפתח-תיקה, הש"תחרר משירות מילואים זמן קצר לפני האסון שפקד את המישפחה. צדוק נמצא עתה בלבנון והושע קיבל חופשה עם היודע על היעלמה של אחותו.

שמונה חודשים לפני גיוסה לצבא הכי"רה צילה את בני ועקניו בן ה-25, מפעיל ציוד מיני-במיקצועו, המתגורר בשכונת יוספטל הסמוכה לשכונתה. השניים הפכו לחברים והירבו לבלות ביחד. כעבור זמן הם התארסו, ונערכה היכרות בין הורי בני-הזוג. כמתנת אירוסין הביא בני לצילה טבעת ועגילים, אלה הם העגילים, שאחד מהם נמצא על הגופה.

בסמוך לתאריך גיוסה של צילה, חל בבני שינוי. הוא התחיל בתהליך של חזרה בתשובה, שהפך קיצוני יותר ויותר. הוא גם ניסה להשפיע על חברתו שלא תתגייס לצבא. אולם הצעירה סירבה בכל תוקף להישמע לו ועמדה על דעתה. היא סענה ששירות בצבא הוא חובה לאומית. בינתיים הצטרף בני למרכז החוזרים בתשובה אור הנצח במגידאל, השייך ל"רשת המוסדות של חסידי ברסלב. הוא המשיך לנסות להשפיע על חברתו גם